

Sag C-141/08 P

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

»Appel — handelspolitik — dumping — import af strygebrætter med oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7, litra c), og artikel 20, stk. 4 og 5 — status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår — ret til forsvar — antidumpingundersøgelse — frister meddelt virksomhederne for fremsættelse af deres bemærkninger«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat E. Sharpston fremsat den 14. maj
2009 . . . . . I - 9151
Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. oktober 2009 . . . . . I - 9177

Sammendrag af dom

1. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — antidumpingprocedure — ret til forsvar — Kommissionens meddelelse af endelige oplysninger til virksomhederne — fremlæggelse for Rådet af Kommissionens forslag til endelige foranstaltninger senest ti dage efter nævnte meddelelse — uregelmæssighed*
(Rådets forordning nr. 384/96, art. 20, stk. 4 og 5)

2. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — antidumpingprocedure — ret til forsvar — Kommissionens beslutning om ikke at indrømme status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, ved tilsidesættelse af den frist, der er fastsat i artikel 20, stk. 5, i antidumpinggrundforordning nr. 384/96 — mulighed for at opnå, at nævnte beslutning annulleres, ved godtgørelse af den blotte mulighed for, at beslutningen ville have fået et andet indhold, hvis denne formelle fejl ikke havde foreligget (Rådets forordning nr. 384/96, art. 20, stk. 5)*

3. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — dumpingmargen — fastsættelse af normalværdien — undersøgelse (Rådets forordning nr. 384/96, art. 2, stk. 7, litra c)*

1. Kommissionen er med henblik på at iagttage artikel 20, stk. 4 og 5, i antidumpinggrundforordning nr. 384/96, når den vil foretage en forhøjelse af antidumpingtolden i forhold til det, den havde påtænkt i den oprindelige meddelelse af endelige oplysninger, forpligtet til at oplyse de berørte virksomheder herom, idet den tilsender dem en ny meddelelse af endelige oplysninger, og til at afvente udløbet af den i denne bestemmelses stk. 5 fastsatte frist, inden den sender sit forslag til endelige foranstaltninger til Rådet, således at disse virksomheder får mulighed for at fremsætte deres bemærkninger.

En sådan fortolkning følger ikke kun af den sammenhæng, hvori bestemmelsen indgår,

men er også nødvendig for at sikre, at bemærkninger fra eventuelle interesserede parter faktisk bliver taget i betragtning på en virksomhedsfuld og upartisk måde. Selve den omstændighed, at Rådet allerede har fået forelagt et forslag om endelige foranstaltninger, kan have betydning for den indvirkning, som bemærkningerne kan have. Endelig kan de eventuelle vanskeligheder, som institutionerne måtte have ved at overholde de i antidumpinggrundforordning nr. 384/96 fastsatte frister, ikke have til følge, at disse frister tilsidesættes, da de berørte virksomheders ret til forsvar skal beskyttes. Det påhviler derimod institutionerne og navnlig Kommissionen at tage hensyn til de tidsmæssige begrænsninger, som er foreskrevet ved forordningen, idet den samtidig skal iagttage disse virksomheders ret til forsvar.

Den manglende overholdelse af tidagesfristen i artikel 20, stk. 5, i antidumpinggrundforordning nr. 384/96 kan kun medføre, at den omtvistede forordning skulle annulleres, for så vidt som det er muligt, at den administrative procedure som følge af denne uregelmæssighed ville have kunnet føre til et andet resultat, og dermed reelt have påvirket appellantens ret til forsvar.

kommissionsbeslutning, hvorved der ikke indrømmes status som virksomhed, der drives på markedsøkonomiske vilkår, hvilken beslutning træffes ved tilsidesættelse af den frist, der er fastsat i artikel 20, stk. 5, i antidumpinggrundforordning nr. 384/96, er den berørte virksomhed ikke forpligtet til at godtgøre, at beslutningen ville have fået et andet indhold, men blot, at en sådan mulighed ikke helt kan udelukkes, da appellanten kunne have forberedt et bedre forsvar, hvis der ikke havde foreligget den formelle fejl.

(jf. præmis 74, 76, 78, 79 og 81)

(jf. præmis 83-85, 89, 91, 93 og 94)

2. Under enhver procedure, der iværksættes over for en person, og som kan munde ud i en bebyrdende retsakt, er overholdelse af retten til forsvar et grundlæggende fællesskabsretligt princip, som skal sikres, selv om der ikke er fastsat nogen bestemmelser vedrørende den pågældende procedure. Princippet indebærer, at de adressater for en beslutning, hvis interesser i væsentlig grad berøres deraf, skal have mulighed for at gøre deres synspunkter gældende.
3. I tilfælde af, at Kommissionen i løbet af en antidumpingprocedure bliver klar over, at en virksomhed i modsætning til Kommissionens oprindelige vurdering opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, i antidumpinggrundforordning nr. 384/96, hvorefter den kan indrømmes status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, skal den træffe passende foranstaltninger, idet den samtidig sikrer, at de proceduremæssige garantier, der er fastsat i nævnte forordning, opfyldes.

Iagttagelsen af nævnte princip er af afgørende betydning i antidumpingprocedurer. Med henblik på at opnå annullation af en

Kommissionen kan således ændre sit standpunkt, når den bliver klar over, at de i nævnte bestemmelse fastsatte kriterier oprindeligt var opfyldt. I lyset af legalitetsprincippet og princippet om god forvaltningsskik kan sidste punktum i antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), ikke fortolkes således, at Kommissionen forpligtes til at foreslå Rådet endelige foranstaltninger, hvorved der til skade

for den berørte virksomhed fastholdes en fejl i den oprindelige vurdering af nævnte materielle kriterier.

(jf. præmis 111 og 112)